

Протокол

№

гр. София, 25.03.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Анастасия Хитова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1261** по описа за **2022** година докладвано от , и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 14:39 часа, се явиха:

КАСАТОРЪТ и ОТВЕТНИК – Х. Т. И. – редовно призован, не се явява лично, представлява се адв. С. И..

КАСАТОРЪТ и ОТВЕТНИК – ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА – редовно призован, представлява се от юрк. М. с пълномощно, което представя.

СПП – редовно призована, явява се прокурор К..

АДВ. И.: Госпожо Председател, моля да изясним, какъв е персоналният състав на този съдебен състав.

XII касационен състав е следният: Председател: Антоанета Аргирова, членове: Л. Х. и А. Х..

АДВ. И.: Да се даде ход на делото.

ЮРК. М.: Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като съобрази липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание и становището на страните

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА касационната жалба на ГДИН срещу решение на АССГ, едночленен състав в осъдителната му част.

ДОКЛАДВА касационната жалба на Х. Т. И. срещу решение на АССГ, едночленен състав в отхвърлителната му част.

ДОКЛАДВА молба за разноси от 29.12.2021 г., на адв. И..

ДОКЛАДВА отговор на касационна жалба – поправка от 07.02.2022 г., на Х. И., както и отговор на касационна жалба от същия от 04.02.2022 г.

ДОКЛАДВА становище на адв. И., депозирано в АССГ на 24.03.2022 г., заедно с искане инкорпорирано в същата, за приемане на декларация от Г. Д. и писмено заявление на И. Н. С., чието приемане като писмени доказателства се иска.

АДВ.И.: Поддържам нашата жалба. Тя е основателна. Оспорвам тяхната жалба. Тя е неоснователна. Да се приемат писмените изявления, тъй като практиката на ЕСПЧ, която цитирам ги кредитира като доказателства.

ЮРК. М.: Поддържам подадената касационна жалба. Оспорвам като неоснователна жалбата на другата страна. Няма да представям нови доказателства. Предоставям на преценката на съда да приеме или да не приеме представените доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се приемат доказателствата. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ: Адвокат И., можете ли да мотивирате, какво касационно основание за оспорване на първоинстанционното решение ще установявате с така представените декларации?

АДВ. И.: Те са в отговор на касационната жалба на насрещната страна, че доверителят ми не е имал затруднения при изкачване на стълбите. Това е и основанието на предявения иск, респективно за това твърдим, че като е инвалид не е се е ползвал с улесненията, които Конвенцията за правата на хората с увреждания задължава българските власти.

СЪДЪТ намира доказателственото искане за неоснователно по следните съображения: Настоящото производство е касационно. Предмет на съдебен контрол е единствено постановеното първоинстанционно решение, като допустими само писмени доказателства и то такива, с които се цели установяване на основание за оспорване на решението сред изброените в чл.209 от АПК. Приемането на писмените декларации не е мотивирано с наличието на касационно основание за оспорване, допуснато от първоинстанционния съд.

Освен че в касационното производство е недопустимо събирането на гласни доказателства, а само на писмени такива, както съдът вече посочи, следва да бъде съобразено и обстоятелството, че процесуално допустимият способ за инкорпориране на свидетелски показания, е чрез разпит на свидетелите пред съда. В случая представените писмени доказателства по същество инкорпорират именно свидетелски показания, което е отделно и независимо от горе изложеното основание за отхвърляне на искането.

Водим от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ доказателственото искане, направено с молбата от 24.03.2022 г. от първия касатор Х. И..

СЪДЪТ като съобрази, че страните не сочат и не представят писмени доказателствени искания за установяване на касационни основания,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ.И.: Госпожо Председател на осн. чл.22, ал.1, т.6 от ГПК, искам отвод на настоящия касационен състав по следните причини: Чухме, че в него участва съдия Антоанета Аргирова. Съдия Антоанета Аргирова е била член на XII касационен състав и по КНАХД № 7435/20 г. Това дело беше забавено и заради него, ние заведохме иск по ЗОДОВ пред СГС, а преди няколко седмици, АССГ беше осъден от СГС по гражданско дело № 13247/20 г. и дори ответникът АССГ е подал въззивна жалба срещу осъдителното решение на СГС на 23.03.2022 г. Решението е публично достъпно на сайта на СГС. Съдия Антоанета Аргирова беше член на XII касационен състав по КНАХД № 8041/20 г., то също беше забавено и за него също сме предявили иск по ЗОДОВ. В момента има висящо гражданско дело №5770/21 г. пред СГС, по което също АССГ, ще бъде осъден. Чухме, че настоящият касационен съдебен състав отхвърли доказателствените искания, въпреки че сме изложили мотиви, защо ще игнорира практиката на ЕСПЧ, която трайно приема такива писмени заявления. Въпреки, че в мотивите на ЗОДОВ, изрично е казано, че българските административни съдилища ще решават делата занапред по част седма, като се съобразяват с критериите изведени в практиката на ЕСПЧ. Всичко това, поражда основателни съмнения, че настоящият състав е пристрастен.

СЪДЪТ: Твърдите ли, че забавянето на делата, които сочите, се касае за забавяне в касационното производство или се касае за забавяне на първоинстанционното разглеждане на тези дела от АССГ?

АДВ.И.: Изрично съм направил изявление: процесуален представител по двете дела е съдия Н. А. от Административен съд. Забавянето е включително и в касационния състав. Това е изрично описано в исковата молба пред СГС и в допълнителните материали, които са налични при процесуалния представител на АССГ.

ЮРК. М.: Считаю, че не са налице предпоставките за отвод на настоящия касационен състав, но оставям по преценка на съда да реши.

ПРОКУРОРЪТ: Не са налични основания за отвод.

СЪДЪТ след съвещание намира, че искането за отвод е неоснователно. По посочените по - горе от адв. И. – дела, съдия А. не е била докладчик. Безспорно е участвала в тях в качеството на Председател на състава. Дали има или няма забавяне, дали то е допуснато в касационното производство или в първоинстанционното разглеждане са въпроси, които ще бъдат преценени в заведеното исково производство за бавно правосъдие. Тези обстоятелства обаче, не са от естество да сочат на предубеденост на настоящия съдебен състав. Отхвърлянето на доказателственото искане на касатора Х. И., също е обстоятелство, което не сочи предубеденост на състава. Преценката за това, дали са налице факти, които внасят съмнение за пристрастността на съда, е на

настоящия съдебен състав. Тя, следва да почива на факти, които представят доказателства за предубеденост и зависимост на член от състава и/или на целия съдебен състав. Нито едно от посочените обстоятелства, не представя доказателства за зависимост - външна или вътрешна на членовете на съдебния състав или за предубеденост. Неуважаването на доказателствено искане не следва да служи като повод, ищецът да си избира конкретен съдия, който да разгледа спора му, чрез упражняване на правото му на отвод.

Водим от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на адв. И. за отвод на настоящия съдебен състав.

СЪДЪТ: Адвокат И., ще изложите ли съображенията си по същество?

АДВ.И.: Искан отвод на всички състави на АССГ. Освен горе цитираните две дела, съм представил по настоящото дело и изпълнителен лист срещу АССГ. Т.е, към момента има три осъждания на АССГ от ищеца, което не ми е известно да се е случвало в съдебната история. Към момента ищецът е най – големият кредитор на АССГ. Току – що заявихте, че той се опитва да си избира съдебни състави. Това, само по себе си говори, че Вие дори и в момента сте предубедена и че ще решите делото, без да се съобразявате с доказателствата и практиката на ЕСПЧ, поради това искам отвод на всички съдебни състави на АССГ. В този смисъл е делото „Б. Г. срещу България“. Ако не Ви е известно, ще Ви го представя с писмени бележки.

ЮРК. М.: Считаю, че няма основания за отвод.

ПРОКУРОРЪТ: Искането за отвод е неоснователно.

СЪДЪТ след съвещание намира, че второто искане за отвод не е мотивирано с конкретни нови основания, поради което настоящият съдебен състав отхвърля искането за отвод.

Водим от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ второто искане за отвод на XII к.с.

СЪДЪТ: Ще изложите ли съображения по същество на делото?

АДВ.И.: Да. Моля да уважите настоящата касационна жалба. Присъденото обезщетение е трайно занижено, в сравнение с практиката на ЕСПЧ по идентичен случай, делото „Т. v. R.“. По него е лице с инвалидност, което не е могло да се придвижва само по стълбите на затвора, винаги е било подпомагано от затворническата администрация, което е изрично установено по делото. Въпреки това за петнадесет месеца в такива условия, т.е, поради липса на улеснение по смисъла на чл.15 от Конвенцията за правата на хората с увреждания е присъдено обезщетение в размер 15 000 евро. В настоящия случай, ищецът никога не е подпомаган от затворническата администрация или от назначени от нея лица. Исковият период е по-дълъг - седемнадесет месеца, а е присъдено обезщетение едва 4 500 лв., което на сравнителна база, като се отчете инфлацията е над седем и половина пъти по - ниско обезщетение. Първата инстанция не излага абсолютно никакви мотиви по този въпрос. Не направи никаква сравнителна преценка с практиката на ЕСПЧ, както изисква параграф 288 от пилотното решение срещу България. Н. напомним, че на една

и съща дата – 04.06.2020 г. - ЕСПЧ, постанови три осъдителни решения срещу България, именно по делата: „М. И. и други срещу България“; „Ч., К. срещу България“, „Й. и Д. срещу България“, където изрично обърна внимание, че присъдените обезщетения от българските административни съдилища, са изключително занижени, като ги увеличава на сравнителна база с 6-7 пъти. Така например: на Й. Й. - ВАС му присъжда обезщетение в размер на 200 лева, но ЕСПЧ му присъжда двадесет пъти по-високо обезщетение 2000 евро. Естествено българските административни съдилища, както и настоящият съдебен състав сте направили, решиха, че могат да надхитрят ЕСПЧ и игнорираха тази практика. В резултат на 16.09.2021 г. К. на министрите като орган следящ за изпълнението на пилотните решения, изрично поиска от България мерки, за да се реши този проблем, тъй като в прав текст заяви, че присъжданите обезщетения са ниски. Този доклад съм го представил. Въпреки това, се вижда, че Българските административни съдилища не взимат мерки по този въпрос. Чудесно е, че така демонстративно по настоящото дело се игнорира практика на Европейския съд по правата на човека. Трудно ще се обясни, как в момента има три осъждания на АССГ и то заради действие и бездействие на членове на настоящия съдебен състав и той решава да гледа това дело, как има изпълнителен лист, как се пренебрегват решенията срещу България. Не се оспорва от ответната страна, че не са предоставили на ищеца улеснения. Те твърдят само, че не е имало нужда, без обаче да оспорват нито епикризите, нито представеното експертно решение на ТЕЛК, нито представеното функционално изследване на дишането, които са официални писмени документи по чл.179 от ГПК, поради това, те са стабилизирани доказателствата си и обвързват настоящия съд. Н. напомня, че съгласно чл.113 от Закона за здравето, експертните решения на ТЕЛК са задължителни за всички органи и институции в страната, включително за настоящия съд, а съгласно Наредбата за медицинските експертизи - телковите решения се издават на база функционалния дефицит на увредения орган, в случая на бял дроб. Т.е. медицинското състояние на ищеца не оспорва по никакъв начин нито от ГДИН, нито дори прокурорът, който е участвал в процеса. Твърди се просто, че не е имал нужда от тези улеснения. Обръщам внимание, че в решението „Н. срещу България“, в параграф 176 изрично се казва, че оплаквания до затворническите власти, до прокурора и омбудсмана не са ефективно правно средство по смисъла на чл.13 от Конвенцията, поради което ЕСПЧ не изисква да се използват неефективни правни средства, а изисква да се използват ефективни правни средства, затова ищецът се е оплакал там, където трябва - в съда. Н. да обърна внимание, че настоящото производство е по чл.7 от ЗИНЗС, най - вече компенсаторното средство е аналог на производството по чл. 204 от АПК, където също се присъждат обезщетения за действия и бездействия на администрацията. За производствата по чл.204 от АПК няма никакво процесуално изискване гражданинът, който се оплаква от незаконосъобразно действие и бездействие на администрацията, да направи оплаквания пред администрацията и едва тогава да претендира обезщетение. Такова изискване няма и в ЗИНЗС. Това възражение не е относимо. Няма такова изискване и в общия закон за задълженията и договорите. Не е необходимо, за да претендираш вреди от деликт, преди това да си искал от деликвента да преустанови действието. Цитирах практика на ВКС, според която, когато ищецът има право, но не е длъжен да предявява оплакване по някакъв друг ред, освен с иск. Член 3 от Конвенцията постановява позитивни задължения на администрацията- да недопуска нечовешко и унижително отношение. Ответната администрация има високо

квалифицирани кадри, които водят такива дела в хиляди. За това не виждам, поради каква причина те не съобразяват правото на Европейския съюз, тъй като Конвенцията за правата на хората с увреждания е право на Европейския съюз. Има стабилна практика на СЕС. Аз съм я цитирал. Т.е има служебно задължение да осигури такива улеснения. В конкретния случай, ищецът два пъти е осъдил по реда на ЗИНЗС ответника, за това, че не му се предоставя лечение и двата пъти съдебните решения не са изпълнени. Ч. се, какво прави прокуратурата? Защо, не се самосезира, че не се изпълняват съдебни решения? И след като не се изпълняват съдебни решения, след направени оплаквания в съд, какъв е смисълът да се оплакваш на администрацията? Аз ще обясня какво прави прокуратурата...

СЪДЪТ прекъсва адв. И.: Моля адв. И., да се концентрирате върху предмета на делото.

АДВ.И.: На осн. чл.22, ал. 1, т. 6 отново искам отвод на настоящия съдебен състав, който ме прекъсна по време на пледоарията.

СЪДЪТ: Следва да се изготви протоколът прецизно. Моля, адв. И. да се съсредоточи върху предметът на делото.

АДВ.И.: Нямам нужда и от съвета на настоящия съдебен състав. Добре, ще го изготвим прецизно. На осн. чл.22, ал. 1, т. 6 искам отново отвод на настоящия съдебен състав, който се опитва да ограничи пледоарията на адвоката, въпреки че ЕСПЧ не веднъж се е произнасял, че жалбоподателят трябва да бъде изслушан, което означава право на пледоария. Освен това, това, което се отнася до съвета на настоящия съдебен състав, ако те много добре разбираха материята, нямаше да губят делата срещу ищеца. Три пъти ищецът осъжда АССГ. Така, че съвети от губеща страна, няма нужда да ми се дават. Ще сезирам прокурора за това, че съдия Антоанета Аргирова, правораздава в конфликт на интереси по смисъла на чл. 54 от ЗПКОНПИ.

ПРОКУРОРЪТ: Това става писмена молба, а не устно.

АДВ. И.: Става и устно.

ПРОКУРОРЪТ: Не става.

АДВ.И.: Съдия Антоанета Аргирова правораздава в конфликт на интереси по смисъла на тази разпоредба. АССГ е съден, заради нейни действия или бездействия, а тя продължава да разглежда дела на ищеца, въпреки че изрично беше информирана за тази ситуация. Това е неприемливо за мен.

Искам отвод и на прокурора по следните съображения. Тъй като би трябвало да се е запознал с материалите по делото, да знае моите изявления, че не се изпълняват съдебни решения и въпреки това бездейства. Бездейства, защото чл.5...

СЪДЪТ прекъсва процесуалния представител на ищеца, тъй като делото не е образувано срещу Прокуратурата на Република България, а срещу ГДИН.

СЪДЪТ намира за неотнормимо и подвеждащо изявлението на адв. И., да се обяснява,

дали прокурорът се е запознал с материалите по делото и защо бездейства.

АДВ. И.: Аз не съм приключил, а вие ме пръсвате. На осн. чл.22, ал.1, т. 6 от ГПК за пореден път искам отвод на съдия Антоанета Аргирова, тъй като не ми даде възможност да мотивирам искането си за отвод на присъстващия по делото прокурор и се вижда, че делото седи само при съдия А., а не при съдия Л. Х., която незаинтересована и мълчи непрекъснато, вместо да вземе отношение по въпроса, поради това искам отвод и на съдия Л. Х.. Не запомних името на третата съдия и в момента, не мога да твърдя за нейните действия.

ЮРК. М.: Считаю, че няма основания за отвод. Това е утвърден модел на поведение почти по всяко дело.

Реплика на АДВ.И.: С този утвърден модел на поведение досега всички иски, които съм подал срещу ГДИН са уважени и ще бъдат уважени всички иски срещу АССГ.

ПРОКУРОРЪТ: Няма никакви основания за отвод.

СЪДЪТ след съвещание намира, че поредният отвод е също неоснователен. Съдебният протокол се диктува от съдия А., която е Председател на състава, като преди произнасянията, съставът провежда тайно съвещание, вдигайки кориците на делото пред себе си.

Водим от горното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ поредния трети отвод на настоящия съдебен състав.

СЪДЪТ като съобрази продължителността на съдебното заседание по настоящото дело около четиридесет минути, както и графика на състава с двадесет и три броя дела, намери, че следва да прекрати изявленията на пълномощника на касатора. Този негов извод е най - вече мотивиран и от обстоятелството, че пълномощникът на касатора се отклонява от предмета на делото, отправя изявления, които биха могли да бъдат възприети като сплашване на съдебния състав, като многократно повтаря, че исковите на неговия доверител към АССГ, без да конкретизира, на кои съдебни състави, са уважени.

АДВ. И. /прекъсва съда/: Аз конкретизирах, че на Вашия съдебен

състав. Казах на XII к.с., в който Вие сте била член. Едно дело, по което имаме съдебно решение заради забавяне.

СЪДЪТ: На касатора следва да се предостави срок, в който да депозира в писмена форма всички останали свои съображения по конкретното дело.

Водим от горното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕДОСТАВЯ 7-мо дневен срок на касатора, в който да депозира по делото писмено становище с всички останали негови съображения по предмета на спора.

АДВ.И.: Искам да се определи дата за достъп до протокола, защото твърдя, че настоящият съдебен състав, няма да запише вярно моите изявления, ще ги манипулира и ще направи опит да антидатира протокола, за да изпусна срока за неговата поправка.

ЮРК.М.: По същество, моля да уважите касационната ми жалба в осъдителната част.

АДВ.И.: /прекъсва Председателя на състава/: Моля да се отбележи, че се помага на процесуалния представител на ответника, как да формулира исканията си, което не беше сторено за мен.

ЮРК. М.: Нямам, какво друго да добавя. Само това: моля да уважите касационната ми жалба.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да потвърдите решението на СРС, като правилно и законосъобразно.

СЪДЪТ към пълномощника на касатора: Желаете ли препис от съдебния протокол, когато същият бъде изготвен?

АДВ.И.: Да, разбира се. Моля съдебният протокол да ми бъде изпратен на електронния адрес, от който аз изпращам становищата си по делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗПРАТИ незабавно препис от протокола на електронния адрес съдържащ се по делото на адв. И., след неговото изготвяне, като адв. И. да потвърди получаването му.

Адв. И.: Разбира се.

**СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД
СЪВЕЩАНИЕ В СРОК.**

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи 15:28 ч.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЕКРЕТАР: